

v onom nálezu vůbec ani nezabýval. Nemůže se ho proto žal. úřad ve svůj prospěch s úspěchem dovolávat.

Ježto právní norma, o kterou nař. rozhodnutí jest jediné opřeno, podle toho, co bylo uvedeno, odporuje jaz. zák., musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost.

Č. 11.859.

Honební právo (Čechy): * »Prodáváním zvěře« ve smyslu § 34 čes. hon. zák. rozumí se nejen akt prodeje samotný, nýbrž i »přivádění zvěře do prodeje«, t. j. každá činnost, která směřuje k tomu, aby se prodej bezprostředně uskutečnil.

(Nález ze dne 17. dubna 1935 č. 14.583/35.)

V ě c: Oskar R. v U. (adv. Dr. Adolf Bondy z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o zabavení koroptví.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem magistrátu hlavního města Prahy ze 6. srpna 1931 zkonfiskováno bylo podle ustanovení § 34 čes. hon. zák. ve prospěch chudinského fondu hlavního města Prahy Oskaru R., obchodníku zvěřinou v U., 90 kusů koroptví, ježto dovezl tyto koroptve do Prahy dne 6. srpna 1931, tudíž v době, kdy v zemi České trval čas hájení koroptví podle ustanovení zák. č. 98/29 Sb.

Nař. výměrem nevyhověl zem. úřad v Praze odvolání Oskara R. do tohoto výměru v podstatě z důvodu, že st-l dovezl dne 6. srpna 1931 do Prahy 90 kusů koroptví, že ke konfiskaci podle § 34 čes. hon. zák. stačí dovezení zvěře, v zemi České hájené, do této země s úmyslem ji prodati, a že v daném případě lze důvodně souditi, že měl Oskar R. úmysl zvěř nikoli uskladniti, nýbrž prodati, ježto 1. je obchodníkem zvěří, 2. cena koroptví v době odstřelu v Čechách je nižší než nákupní cena koroptví z dovoleného odstřelu koroptví v jižní Mor., a 3. koroptve uskladněním na delší dobu ztrácejí na hodnotě.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss v mezích stížních námitek takto:

Žal. úřad založil rozhodnutí své na právním názoru, že ke konfiskaci zvěře podle § 34 čes. hon. zák. stačí, byla-li do země České dovezena zvěř tam hájená s úmyslem, aby tu byla prodána. Stížnost namítá, že tento názor nemá opory v zákoně, a tvrdí, že sankce cit. § 34 postihuje jen skutečně prováděný prodej zvěře hájené.

Podle § 34 čes. hon. zák. není dovoleno od čtrnáctého dne, když nastane čas hájení zvěře, a po všechn tento čas dále, prodávati zvěř, která se má šetřiti, sice bude k dobru fondu chudých toho místa zkonfiskována. »Prodejem zvěře« rozumí tu zákon, jak patrno ze stejné

autentického znění německého textu čes. hon. zák.: »dürfen nicht zum Verkaufe gebracht werden«, nejen akt prodeje samotný, nýbrž i »přivádění zvěře do prodeje«, to jest každou činnost, která směřuje k tomu, aby se prodej bezprostředně uskutečnil. Činností takovou je i nabízení zvěře ke koupi, vystavování její na prodej a pod. Naproti tomu nelze ještě pod pojem onen subsumovati takovou činnost, která snad ve svých důsledcích může vésti k prodeji, je však jen počátečním článkem řetězu oněch jednání, která konečně k prodeji vedou.

V daném případě zjišťuje žal. úřad, že st-l »dovezl do Prahy 90 kusů koroptví,« a z okolností dále sub 1.—3. uvedených usuzuje, že je dovezl do Prahy nikoliv — jak st-l uváděl v odvolání — za účelem uskladnění u firmy M., nýbrž za účelem prodeje ještě v době hájení. Z nař. rozhodnutí samého není jasné patrno, v jakém jednání onen »dovoz« spočíval. Ve správních spisech pak je pouze oznámení stráže ze 6. srpna 1931, že st-l dne 6. srpna 1931 o 9. hod. »dovážel« koroptve, a zpráva ředitelství tržnice, že koroptve byly zadrženy na Masarykově nádraží. Podle toho spočíval »dovoz« žal. úřadem zjištěný v tom, že st-l dovezl koroptve na Masarykovo nádraží. Pouhé dovezení zvěře na nádraží místa určení není však o sobě ještě činností, která by směřovala k tomu, aby byla zvěř uvedena bezprostředně do prodeje, a nespadá tedy pod pojem »prodávání zvěře« ve smyslu § 34 čes. hon. zák.

Nemohl proto žal. úřad již v tom, že st-l dovezl koroptve na Masarykovo nádraží, shledati, že st-l »prodává zvěř« v době hájení, jak to předpokládá cit. § 34 hon. zák. Bylo proto nař. rozhodnutí, založené na opačném mylném právním názoru, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.860.

Samospráva obecní: I. * Nárok na náhradu škody podle § 37 čes. ob. zř. přísluší i tehdy, když veřejné násilí, při němž byla škoda způsobena, nebylo spácháno při sročení. — II. * Náhradou škody podle § 37 čes. ob. zř. není povinna obec jen za opomenutí svých volených representantů, nýbrž i všelikých orgánů pomocných. — III. * Jen tenkrát, oznámil-li starosta podle § 60 čes. ob. zř. politickému úřadu, že prostředky obce k odvrácení hrozícího nebezpečí nestačí, je obec, která o rozsahu hrozícího nebezpečí věděla, zproštěna povinnosti k náhradě škody, jež by někomu vzešla z toho, že obec nebyla s to tuto škodu odvrátiti. — IV. * I když okr. úřad politický v případě hrozícího nebezpečí převzal řízení místní policie v obci, jsou všichni policejní orgánové obce povinni jej ve výkonu této policie podporovati, a opomenutí této povinnosti může býti důvodem pro nárok na náhradu škody vůči obci podle § 37 čes. ob. zř. — V. * Ušlý zisk nespadá pod pojem škody podle § 37 čes. ob. zř. — VI. * Politický úřad, maje rozhodnouti o povinnosti obce k náhradě škody podle § 37 čes. ob. zř., jest příslušný rozhodnouti si otázku, zda uplatňovaná újma má povahu škody ve smyslu cit. zákonného ustanovení. — VII. K osvobození obce od ná-